

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta
Ta Ellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Rothomagi, 1668

In Libr. Regvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

P. 27. εἰ ποτέ τις ἰμῶν ἐώρηκεν, &c.] Plinius lib. 2. cap. 16. & lib. 28. cap. 2.

IN LIBR. REGVM.

P. 28. τὰ ἀναγνωσθέντα πλείονα ὄντι, &c.] Id moris erat apud Veteres, uti mox adnotabamus, ut quum ad sacra coissent, certa quadam Scripturę capita populo prelegerentur, quę fusa postmodum oratione, ad arbitrium Episcopi, & ad præfinitum tempus, presentibus etiam Catechumenis concionator explanaret. Origenes paulo inferius: ποσαρον ἑσὼν ἀεικοπῶν, ἀν ἐκείνη ἰαμαρματῶσα σὺν ὀλίγα ἔχει, ἀλλὰ ἐ πῶς διευμηδρῶς ἐξέταξεν δυνάμῶρα ἀγρολησῶν ὡραε ἡμαῖ σῶραξῶρα, ἀλλὰ ἐ πλείονων, ὁ ἡποτε ἐβλεῖ) ὁ ἐπίσκοπος Θ. φερεινῶρα τῶν ποσαρον, ἡνα πῶς τῶσ ἀγρολησῶ- μῶν τὰ πῶς πῶς ἰηασριμῶν, φησὶν, ἐξέταξεν ὡ & lib. 3. contr. Cell. ἡ ἑυταῖς φησὶν ἀπολογοσιν ποσαρον, οἱ κ. δὲ ἀναγνωσμάτων, κ. ὄντι τῶν εἰς τὰ ἀναγνωσμάτων ἀτηρησῶν ποσαρον, ἡδὲ ἐπὶ τῶν εἰς θεὸν τῶν ὄλων δόσεβιασ; & Homil. 12. in Exod. & Hom. 7. in Levit. & Homil. 6. & 15. in Num. Morem hunc eleganter describit Iustinus Apologet. 2. Nec viris solum Deo consecratis, sed Laicis etiam id muneris aliquando Episcopi demandabant. Quod in Origene nondum Presbytero factum ab Alexandro Hierosolymitano, & Theodotisto Cæsariensi Episcopis cum Demetrius Alexandrię Episcopus reprehenderet, ipsi auctores facti aliorum multorum exemplo excusarunt, ut est apud Eusebium. Concionem demum excipiebat precatio: quod discere licet ex Homilia 36. Origenis in Lucam. Hęc consuetudo è Synagogis Iudæorum in Ecclesias Christi transit: ibi enim erant ἀναγνώσαι, & ad suos usus Scripturam in sectiones populo prelegendas distribuiebant; & quę prelecta fuerant, exponebantur. Quod si extraneus aliquis dignitate, meritivę prestans adesset, copiam ei legendi, & differendi faciebant. Fidem his faciunt quę narrat Lucas cap. 4. v. 16, 17. & seq. & Act. 13. 14, 15, 27. Eundem igitur dividendę in μεμῶσαι Scripturę, & ad populum prelegendę, & exponendę morem usurparunt Christiani. Quomam autem aliquando ἀεικοπῶν longior, aliquando brevior, quęque versiculum dantaxat unum contineret, populo prelegebatur, inde factum ut ἀναγνωσµα idem sit aliquando ac ἀεικοπῶν, aliquando idē ac versiculus. ἀναγνώσει, seu ἀναγνωσµατῶ Gręci Patres, Latini Lectiones appellant, unde hodieque in Liturgia Missę, Lectio Epistola: inde etiam Lectores: inde & Le-

Vide notin. in in lib. 2. tionaria. 12. 119.

ποσαρον ἑσὼν ἀεικοπῶν, &c.] ἀεικοπῶν; P. 29. hic appellat, quę in usitata Bibliorum distinctione Capita censentur. Quamquam alia tunc erat sacrorum Librorum divisio atque nunc est: suos enim Versus, sua Capitula, suos Titulos habebant à nostris plane diversos. Id veterum Scripturę Interpretum Commentarij satis probant, qui suis distincti sunt Capitibus, à nostris omnino alienis. Vulgata ista, quam usurpamus, distinctio recentior est; nec Scripturę solum, sed exoticorum quorundam auctorum, qui olim uno contextu & serie descripti, suis nunc ornati Capitibus, & Titulis videntur. Id ante annos circiter mille in Aristotele, & aliis compluribus studiosorum hominum cura attentavit; quorum industriam emulati hujus ætatis Critici, Auctores hodieque divellunt. Non negamus tamen Scriptores aliquos, Agellium puta, Librorum suorum capitibus titulos præfixisse. Sed hæc suo loco differenda sunt.

ταῦτα μὲν ἔρη ὁ μὴ βελόμῶ. &c.] Verbe: P. 30. Talia quidem dicit, qui Samuelem revera edulam esse petendere, ac propugnare non vult. μὴ ἀφ' ἑαυτῶσας] Omnino legendum: μὴ P. 35. ἀμειπίσας. infra: ὡσαυτ' ἐφοβήτο ποτε καὶ μὲν τῶ ἀμειπίσας ὁ δαυὶδ' ὡσαυτ' ἰορδάνῶν σὺν λαῷ ἡδαυδ, &c.] Redde: P. 36. Quenadmodum neminis erat Iordanem pedibus transire præterquam Iosue; (veri Dei signa erat ille Iosue) ita, &c.

IN PSALMOS.

καὶ ἐπὶ κ. &c.] Hilarius Pictaviensis p. 37. hæc omnia in Prologum suę Psalmorum Explanationi præfixum transtulit. ἰερὲ ἀμβροσῖ] De Ambrosio illo, primum p. 38. Marcionista, vel, vt alij, Valentimano, vel, Phil. 7m. ut quidam, Sabelliano, deinde ab Origene ad faniozem mentem traducto, Alexandria Ecclesia Diacono, & in Sanctorum demum album relato, vide Eusebium lib. 6. Hist. cap. 18. & 23. Epiphanium Har. 64. cap. 3. Hieronymum De Scriptor. Eccles. & Epist. ad Marcell. aliosque complures, quos nimium esset singulos recensere. Ambrosius ille Origeni assiduus ἰεροδιδάκτικε instabat, eique sumtus & notarios suppeditabat. Id ad Hippolytum perperam retulit Photius, ex male intellectis Hieronymi à Sophronio, Sophronij à Photio verbis, quemadmodum Origenianorum libro primo, capite secundo demonstramus. ἀεὶ μὲν πορεύ, ἑπὶ, &c.] Videtur aliquid in hac Pericopa ad explendam sententiam desiderari.

120